

GENOOTSCHAP DE NEDERLANDEN IN EUROPA werd op 4 mei 1957 opgericht door een aantal Nederlanders en Vlamingen die voor het merendeel vóór de Tweede Wereldoorlog lid van het Dietsch Studenten Verbond (DSV) waren geweest. Het eerste initiatief was genomen door ir. L.L.W. van Soest. De voorbereidingen begonnen in 1955. Dit initiatief kwam pas tien jaren na 1945, doordat de Nederlandse promotoren, van wie sommigen deel hadden uitgemaakt van de verzetsbeweging tijdens de oorlog, een psychologische barrière moesten overwinnen om opnieuw aan Groot-Nederlandse actie te doen. Ze hadden vóór de oorlog in Vlaanderen vrijwel uitsluitend contact gehad met Vlaams-nationalisten, van wie velen in de oorlog in de collaboratie terecht waren gekomen. Ook enkele van hun vroegere Nederlandse medestanders in het DSV hadden tijdens de oorlog met de bezetter samengewerkt. Het Genootschap De Nederlanden in Europa wilde, „ongeacht het staatkundig verband waarin de Nederlandssprekende gemeenschappen in Europa leven, het saamhorigheidsbesef versterken van allen, die daartoe behoren en daarbij opkomen voor hun recht om de eigen volksaard op eigen wijze te ontwikkelen”. Het was opgezet als een werkgemeenschap, die door studieconferenties en door middel van speciale studiegroepen van deskundigen de integratie

van Noord en Zuid wilde bevorderen. Naast conferenties met meer algemene thema's werden enkele bijeenkomsten belegd met deskundigen op een bepaald terrein (pers, onderwijs, vakbeweging en ruimtelijke ordening). Algemeen voorzitter werd in 1958 prof. dr. P. Geyl, algemeen secretaris dr. A.W. Willemsen, voorzitters voor resp. Nederland en Vlaanderen waren ir. H.G.C. Cohen Stuart en mr. W. Melis, secretaris voor Vlaanderen was eerst mr. J. van Waeg, later mr. J. Fleerackers. Het genootschap, dat een paar honderd leden telde, is in 1962 opgegaan in het Algemeen Nederlands Verbond.

ARIE W. WILLEMSSEN